

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите

Информация

Откриване / Приключване: 28.08.2019 г. - 27.09.2019 г. Неактивна

Номер на консултация: #4551-K

Област на политика: Защита на потребителите

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на икономиката и индустрията

Тип вносител: Национално

Приемането на проекта на закон е необходимо с оглед изпълнение на ангажиментите за членство на страната в Европейския съюз и по точно с цел създаване на условия за прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/2394 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. относно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент (ЕС) 2017/2394) и на Регламент (ЕС) 2017/1128 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. за трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар (Регламент (ЕС) 2017/1128).

С предложените промени ще се създадат необходимите условия за прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/2394 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. относно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите и на Регламент (ЕС) 2017/1128 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. за трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар. Предлаганите промени ще допринесат за подобряване на сътрудничеството в работата на контролните органи на държавите-членки на ЕС, ще подобрят прилагането на законодателството за защита на потребителите и ще допринесат за постигането на високо ниво на защита на потребителите.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на икономиката и индустрията

Адрес: София, гр. София, ул. Славянска № 8

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Proekt_doklad_ZID_ZZP.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2019](#)

[Motivi_ZID_ZZP_August_2019.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2019](#)

[Proekt_ZID_ZZP.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2019](#)

[Predvaritelna_Chastichna_OV_ZID_ZZP.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2019](#)

[Stanovishte_OV_ZID_ZZP_MS.pdf - вер. 1.0 | 27.08.2019](#)

[Становище на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, получено по ел. поща \(27 септември 2019 г.\) - вер. 1.0 | 27.09.2019](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Стига Вече недомислици (10.09.2019 15:05)

Поредните недомислени промени

Чл. 190ж с измененията си вменява изключителни права на КЗП без оглед на защита на ЮЛ от злоупотреба с тях. Не става ясно кой ще упражнява контрол над умишлено или не причинени вреди. Продължава се превърналото се в тенденция налагане на колективна безотговорност на държавни структури. И за да не съм голословен:

Чл. 190ж, (2) т. 1и 2. Кой и каква отговорност носи в структурата на КЗП ако е приложил тази част от закона неправомерно? Спирането на онлайн бизнес дори за 1 или 2 дни може да е пагубно. В момента проверката е 30 дни. За възражение ЮЛ има обаче 5 дни. Отговор по възражение и към момента КЗП НЯМА! Без оглед прието или не. Защо? Следва издаване на наказателно, за което също КЗП няма срок. То обаче може да бъде обжалвано от ЮЛ в 7 дни. Чисто хипотетично погледнато до произнбасяне на съда от момент на спиране на онлайн сайт могат да минат между 6-9 месеца. Това със сигурност значи само 1: фалит на ЮЛ.

В същият чл, но т3: Технически домейн име не се заличава. Технически не се възтановява. Логично, след като не може да бъде заличено.

Същият член, но ал. 4 - не са регламентирани доказателства и/или аргументи, нужни на КЗП за да пристъпи към прилагане тази част от закона. Рисковете от умишлено причиняване на вреди - реални.

Същият член, но ал 4 - сайтът на КЗП или която и да е институция не е място, което се следи на дневна база от всички ЮЛ и не може публикация някъде да се счита за надлежно връюено уведомление. Адрес за кореспонденция е достъпен безплатно чрез ТР.

Същият член след ал 6 е опит за цензура на онлайн пространството, филтрация и ограничаване правата на търговските субекти. А това са сред основните права не само на ниво национално, но и европейско законодателство.

ал 9 изцяло отнема възможността на ЮЛ да се защитят чрез административно обжалване.

Автор: Валентин Стойков (07.09.2019 13:26)

една сериозна причина защо системата за филтриране на Интернет трябва да се премахне

Поводът да бъде въведена системата бяха хазартните сайтове. Няколко големи български хазартни фирми лобираха да бъде написан закон, който да им разчиства конкуренцията.

Мотивите бяха, че щели да влязат пари в бюджета като се облагат с данък хазартните игри.

Да си продаваме свободата за малко пари и илюзията за сигурност не си струва.

След като дебатът за това дали си струва да се плати високата парична цена за изграждане на тази система (цената е включена в сметката за Интернет на всички потребители!) и системата е налице е много по-лесно да бъдат прокарани нови закони, които да се възползват от вече изградената система. Защото маргиналната цена е ниска (системата вече е направена и добавянето на нови записи в базата от данни с "лоши" сайтове практически не струва нищо за доставчиците на Интернет, въпреки че има висока непарична цена за гражданите - обясних детайлно проблема в съседен коментар в портала за обществени консултации).

Прогнозите се оказаха верни - системата започна да се ползва срещу сайтовете с неуредени издателски (авторски) права, сайтовете на нелицензирани инвестиционни посредници. След това имаше предложения и Агенция „Митници“ да може да вкарва сайтове в черния списък. И сега с този проектозакон се предлага и КЗП да има право да вкарва сайтове в черния списък.

В Русия това е практика отдавна (Роскомнадзор - руският еквивалент на КЗП - има правомощия да вкарва в черен списък "лоши" сайтове, не само на търговци, но и много други.). Там се ползва системата за филтриране на Интернет за много по-мощно цензуриране. Те имаха проблеми със системата когато в черния списък попаднаха IP адреси, които се ползват от банки и държавни институции. Тогава имаше проблеми с работата на банкомати и POS терминали.

Това, че и в други държави има система за цензура на Интернет не е оправдание за това и ние да имаме.

Подобна система за цензуриране на Интернет е опасен инструмент в ръцете на тоталитарната власт.

Ние не сме застраховани срещу това. Има много случаи в историята когато държавите правят преход към тоталитарна власт демократично и без да се усетят гражданите.

Автор: Валентин Стойков (07.09.2019 12:56)

Аз не искам държавата да ме „защитава“ като филтрира Интернет (част 2)

Провалът на демокрацията

Не очаквам свободата да имаме Интернет без филтриране да бъде безплатна. Свободата винаги си има цена. Проблемът е, че твърде много хора са готови да се откажат от собствената си свобода (защото им се струва по-изгодно, защото си въобразяват, че могат да продадат свободата си срещу повече сигурност или по друга причина).

Но освен това са готови да отнемат и свободата на тези, които не мислят като тях. Защото отказът от собствената им свобода върви в комплект с отнемането на свободата на техните съграждани, които мислят по друг начин. За съжаление така работи демокрацията. Когато мнозинството не цени свободата – малцинството, което я цени страда, защото мнозинството гласува за отнемането на свободата на всички.

Който се отказва от свободата си в името на илюзията за сигурност или за пари – накрая губи и трите.

Части от този коментар бяха публикувани в статията „ Филтрирането на Интернет е противоконституционно и голям срам за българите (поне тези от тях, които не са с робско мислене)“ [https://vstoykov.blogspot.com/2018/11/blog-post_3.html], която може да намерите в блога ми. Там обяснявам и защо според мен **не трябва** да се филтрират сайтовете на нелицензираните инвестиционни посредници и хазартни сайтове.

В блоговете си пиша за лошите закони и защо са лоши. Добре би било писателите на закони да хвърлят по един поглед за да видят и моята гледна точка.

Адреси на други блогове (за лошите закони, законодателния спам и червената лента), които пиша: <https://lobstop.blogspot.com/> ,
<https://redtapepayments.blogspot.com/>

Автор: Валентин Стойков (07.09.2019 12:54)

Аз не искам държавата да ме „защитава“ като филтрира Интернет (част 1)

Аз не искам държавата да ме „защитава“ като филтрира Интернет

Предполагахме, че системата за цензура, която сега се ползва за филтриране на хазартни и някои други сайтове, ще се ползва и за други цели.

Оказа се вярно. Възможно е съвсем скоро и КЗП да я ползва.

Филтрирането на Интернет е въведено в закона за пазарите на финансови инструменти и закона за хазарта. Първоначално беше въведено заради хазартните сайтове (поради лобиране от страна на големи хазартни компании).

Технически не е възможно законът да бъде спазен без да се наруши достъпа до други сайтове, които не са включени в списъците със забранени сайтове.

Причината за това е, че един и същ IP адрес може да се ползва от повече от един сайт. Така сайтове, които нямат нищо общо с хазарта и финансовите инструменти биват блокирани.

Освен това няма как и самите забранени сайтове да са филтрирани през 100% от времето. Имал съм случаи да отворя успешно забранен сайт. Системата за цензура взима IP адресите на забранените сайтове периодично. Когато има добавяне на нов IP адрес има един период, през който забранения сайт е достъпен. Освен това DNS сървърът на забранения сайт може да дава различни IP адреси (случайно подбрани) на различни клиенти. Това значи, че системата за цензура може да получи един IP адрес, а някой потребител да получи друг, като по този начин успее да посети забранения сайт.

Затова (и поради други причини) смятам, че системата за цензура на Интернет трябва да бъде премахната от българското законодателство и да не се използва.

Добре е да се спират сайтове, които са очевидна измама, останалите да не се пипат. И спирането трябва да става на ниво държава, където им е юрисдикцията (хостингът им да се спира след решение на съда в съответната държава, а не на българския съд).

Трябва да се спре филтрирането на Интернет, защото го плащаме всички ние и не работи коректно. И не вярваме на държавата.

Ако се окаже, че функционирането на съответния сайт е легално в юрисдикцията, където се хоства (или се хоства извън юрисдикцията на всички държави) е редно да приемем поражението като свободни хора, а не като роби. Съществуването на сайтове, които не ни харесват е цената, която трябва да платим за да живеем в цивилизовано общество и да сме свободни хора.

Който се отказва от свободата си в името на илюзията за сигурност накрая губи и двете.

Тези, които желаят винаги могат да си инсталират локално в своя браузър плъгин, който да ги известява за сайтове, които имат съмнителна репутация или са откровени измами.

Не е редно всички останали да плащат за "услуга" (филтриране на Интернет), която не желаят (и която не работи коректно).

Нямам нищо против КЗП да създаде и поддържа такъв плъгин за браузъри с база от данни на съмнителни и доказано вредни сайтове. И този плъгин да се инсталира от потребителите доброволно, като има разяснителна кампания как се инсталира и какви са недостатъците (да, такива има) на този плъгин и как потребителят трябва да има доверие на държавата (КЗП) да не вкарва "добри" сайтове в "черния"

СПИСЪК.

Филтрирането на Интернет на ниво ISP (доставчик на услуги) създава повече проблеми, отколкото решава.

История

Начало на обществената консултация - 28.08.2019

Приключване на консултацията - 27.09.2019

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
